

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

Drama Comicvm Pendvlaria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

DRAMA COMICVM
 PENDVLARIA.

Dramatis Personæ.

PHILOXENVS senex.

PISTOCLERVS adolescens.

LYDVS seruus.

MNESILOCHVS

SOSICLES

CLEOMACHVS

MENÆCHMVS

} adolescentes:

DAVVS seruus.

LORARI 4.

NICOVLVS senex.

MESSENIOSeruus.

Q

ACTVS

ACTVS PRIMI

SCENA I.

PHILOXENVVS senex.

PISTOCLERVVS adolescens.

LYDVVS seruus.

Volo te mihi obsequentem esse. Pist. Vt gnatum decet.

Phil. Tum gymnasiũ adire, apud magistrũ assidere, Legere, commentari, scribere. Pistocl. Nil mauelim.

Phil. Cauesis vel digitum longè deuies, nisi Lignatum ire velis infelici de ligno Hercule, Quòque corium tibi pingatur tuã de purpurã.

Pist. Faxo, pater, ne quid diuidiã fiet tibi.

Et obsequens obediensq; ero tuo

Mori ac imperijs: gnauum me atque strenuum Dabo libris, & litteris, cerã, stylo.

Phil. Nunc experiar an fungum genui an filium.

Volo te mihi experimentum dare iam frugis bona

In herbã cum sis. Rarò messis fauet,

Cùm luxuries teneram segetem enecat. Vide

Num dente depasci vlmeo luxuriam velis.

Pist. Imò vnicè me morigerum dictis tuis

Faxo vt deprãdices. Phil. Heus Lyde, Lyde, ades.

Pist. Regiones colere mauelim Acheronticas

Quàm perferre hancce diutiùs seueritudinem,

Quæ miserum ergastulo me includit pessimo.

Phil. Age sis aures mihi totas, & mentẽ totam eloca.

AUT

Aut vltimos parasitos facies, quæ te vsque attondeant.

Lyd. *Eccere. quid vis? Phil. Adolescentē hunc nosti?*

Lydus. *Intus & in cute.*

Pist. *Mentiris furcifer. Tun' hanc nosti cutem?*

Tuam Hercle licet nouit extimè & intimè.

Phil. *Huic custodem te prepono sedulum:*

Ne quid agat, ne quid dicat nisi te conscio.

Lyd. *Manus Hercle illius habitabo perdius,*

Linguamq; pernox incolam Argo oculatior:

Ne quid agat, ne quid dicat nisi me conscio.

Phil. *Haud somniculosè hoc agendum est, mi Lyde.*

Lyd. *Mirum est, me vt faciã te opere tanto quæfere.*

Indigna digna habenda sunt herus quæ iubet.

Pist. *Ego, Pol, saxo discas parere hero alteri,*

Plures orienti faciunt, quàm occidenti. Ego

Oriens, illic est occidens ipsissimus.

Phil. *Heus fili. Pistocl. Mi pater. Estne quod iubes?*

Philox. *Huic*

Parere te volo. Pist. Pro rotã me vti licet.

Nempe hoc est; parebo, dum parere integrum est,

Venere saluã, & lubidine, & meis iocis.

SCENA II.

PISTOCLERVS adolescens.

LYDVS seruus.

Di te perdant, mucose senex: quin me cruci

Duis discipulum potiùs, barathroq; famulum!

Quàm me tam diris miserum torqueas modis.

Scholas nempe iubes addeam, studijs incubem,

Q 2

Legam,

Legam, commenter, scribam, iam malim Aedepol
Cum Sisypho mutare fortunam meam.

Vnum ille saxum voluit, mille ego millia,
Praclarum hoc Hercle pistrinum est, ergastulum
Bellissimum, vbi virgas molas quotidie

Impranso & incœnato quantū ad nauseam satis fiet:
Vbi id ergon vnicū, quod iuuenibus est parergō vnicū.

Vbi tanquam claudus sutor domi sedeas totos dies:
Tum si vno verbulo musses, si mu mu solūm dixeris,

Extempulo verborū turbo grandinat, atque verberū
Cruenta tempestas. Tum me Acheron enecet,

Pedē cū primū intulerim in hoc doloris contuberniū.
O me ærumnatum! Quam velim atra illunc pix
agitet apud

Carnificem, & illius capiti illuceat, qui pessimum
Hunc pueris commentus de nihilo est Tartarum!

Lyd. Quid ais adolescens nihili. Pistoc. Vxorem te
mox domum

Dacturum esse. Lyd. Phanon id quidem est. Pistocl.
Crucem Hercule

Pro vxore domum duces. Lyd. Erras puer, in crucem
foras

Ducar, vbi nuptias celebravit pater meus,
Et auus, & proauus, atque tota à stirpe familia:

Hæc mihi debetur, hæc volo, hæc sinas frui.

Quid inuides tam felici prognato fidere?

At scis? nisi mox ad scholas bites ocysimè,

Nil opus erit demum pistorem nostrum foris cribrum

Querere. Pistocl. Quidum? Lyd. De cute mox cri-
brum nam fiet tuâ;

Ita Hertle forabitur virgarū mordicibus. Pist. Ohe.
Tacesis, nisi dentilegus fieri mauelis. Lyd. Etiam
minas?

Pist. Nam meus est ballista pugnus, cubitus catapul-
ta' st mihi,

Humerus aries. Lyd. O bellator strenue, stipendium
Tibi in vlmis crescit, mox dabitur hoc vlmeum sti-
pendium.

Pist. Quid me tibi curatio est? Lyd. Iam nunc scies.
Pistocl. Iam nunc abi

In maximam malam crucem. Lyd. Hancce tibi
iam fabricas miser.

Nam hac si pergis, fieri nequit quin modò sis occisif-
simus.

Pist. Ego tibi istam scelestē linguam. Lyd. Mox, pa-
ter, pater.

Pist. Tace, atque sequere Lyde me. Lyd. Illuc sis vide.
Ut magna sēpē ingenia in occulto latent!
Hic adolescens quantus nunc Imperator est!

ACTVS SECVNDI

SCENA I.

MNESILOCHVS. PISTOCLERVS.
SOSICLES. LYDVS.
CLEOMACHVS.

SEquere huc, Sosicl. Quorsum? Mnes. Ut volupe
tibi de me fiet hodie.

Cleom. Quia iam aded̄ compleui me flore Liberi;

Iam liber, iam liberrimus, iam Libertas Dea.

Pist. O lepidum solem hunc! ô diem lepidissimum!

Quàm exosculari peruelim te sol lepidissime!

Lyd. Quid facis adolescens? facito vt facias stultitiam sepelibilem.

Pist. Vbi tu es qui colere mores Massilienses soles?

Hic ad Massylos commigrasse noueris.

Mnes. Hui! hic est Pistoclerus! Pist. Hui! hic Charitum fraterculi!

Imus sorores inuisum vestras, Charitū ô fraterculi?

Lyd. Non patiar. Pistocl. Laqueum si vis emere, entriobolum,

Suspendas te licet. auarus non sum: pretium offero, Operamq; etiam meam, quò citiùs obstringas gulam.

Lyd. O praligatum pectus! Pist. O statua veruecea!

Cleom. Eia, eia, Pistoclere, par pari lude. Pist. Apage sis.

Lyd. Non pares? Pist. Non pendes? Lyd. Nec in mentem est tibi,

Patrē tibi esse? Pist. Tibi ego, aut tu mihi seruus es?

Sequere huc. Lyd. Quò recipis te? Pist. Ad præsepem meam.

Vnde Liberi lepos iam nares afflat. Mnes. Vt nasum sagax habes.

Age huc, veteris vetusti te implebo gutture tenas.

Pist. Bono quo fruitur in vita homo, eo vero fruitur bono.

Mortis in arbitrio est reliquum; quale hoc sit, di uiderint.

SCE.

SCENA II.

LYDVS.

O barathrum, vbi tu es? vt ego te vsurpem lubens!
 Video nimio iam multo plusquam volueram,
 Vixisse nimio satius est, quàm viuere.
 Iam decollauit omne mihi consilium. Hei! hei.
 Væ illis virgis miseris, quæ hodie in tergo morientur
 meo.

Domum redeam? hero nuntiem? occisissimus siem
 Mortalium omnium. Mox, cur non tecum eum?
 Ne uolt: tu fortior, vi decuit hoc agere facinus.
 Ita Hercle tres validos ego iuuenes solus feram;
 Et quartum istum sesquipede aqualiculo,
 Qui solus mihi humeros pondere frangat suo:
 Domum redire tutum non est, nec tutum subsistere.
 Hoc tamen est potius: huc concedã ad eos intus simul:
 Prandebo, cœnabo, tergeboq; calices,
 Euerram patinas; certè Hercle vbi lautè mihi
 De cœna prouisum atque prandio; si quid humeris
 Incumbat oneris, fortior ad ferendum ero,
 Quàm si ieiunus vlmos ferre cogar integras.

SCENA III.

DAVVS.

LYDVS.

Durum Hercle negotium est homini seruo, neque
 Vnquam caret negotio, etiam dum caret.

24

De

Depistrino vix redij lassus oppidò,
 Genus inter versatus ferratile, vlmorum procus
 Iubet ire me senex omnia per compita,
 Et conspicio clauculùm Lydum assequi,
 Videre quid agat, obseruare sedulò,
 Lydum, inquam, cui gnatum concredidit suum,
 Ouem lupo. Nisi Hercle me indoles latet
 Huius mastigia, hodie illic comœdias aget,
 Et ludum faciet herum nostrum. frustra est, eum
 Frugiesse qui putat, quia frugi verba perduit,
 Facetum victum amat æquè ac herilis filius.
 Nimumq; nequiter dissimulat alliato viuere,
 Dum clauculùm expilat herilem trifur penum.
 Et eccum, quo ornatu prodit conspicuus huc foras,
 Certum est hominem contrà alloqui.
 Lyd. Qui me sapere nimio censui plusquam Thalè,
 Stultior Hercle fui barbaro Potitio,
 Iniquus oppidò fui: fuisse pœnitet,
 Quando hunc adolescentem bono prohibui suo frui.
 Bonum Hercle est, expertus loquor, bonum. optimum
 Edere, bibere, pergræ carier. Ita me amet
 Sãcta saturitas, nisi hoc malim quã nectar Iupiteris.
 Nam, id quale nectar sit, equidem haud scio,
 Dum mulso plenum cantharum habeo, habere hunc
 me plenum scio:
 Atque hoc ventriculus testatur modò obesulus,
 Qui plenus antè inanys fuit & araneis.
 Dau. At ventriculus ille tuus si iã ventriloquus foret,
 Malorum quæ imminet gnarus, non tam improbe
 Tuo consuleret tergo. Lyd. Hui! monstrum Hercle:

Ge-

Geminus ego sum factus, reor, gemina mihi parent
omnia.

Dau. Nempe hoc est, gemina tibi virga domi, gemina
sunt vincula,

Geminum pistrinum, geminumq; & ergastulum,
Trabs gemina, ex quâ crux vna mox fiet tibi,
In quâ tu non geminus, sed simplex pendeas.

Lyd. Matheseos peritus subito quos deformat circulos?
Non Hercle magno constitit mathesis hæc mihi,
Tales adire peruelim scholas quotidie.

Dau. Alios ego mathematicos auguror breui adfore,
Qui lineas in cute tuâ, rubricâ depingant tuâ.
Si cui homini paratum in orbe malum, id tibi para-
tissimum est.

Lyd. Quis hic aridus est pumex? Dau. Non omnes
merum

Olere possunt Lyde. Lyd. Quid loquere frutex?

Dau. Fruticem ego me malim, quàm Lydum hodie.

Lyd. Quianam? Dau. Scies,

Quando in catastâ pendebis mox noctem perpetem.

Dau. Quid tū? Tū dedolabūt latera validi sex viri,

Et te refingent denuò. Lyd. Ostreato tergore

Facient superbum. Dau. Ita arbitror. Lyd. Placet,

Hercule,

Tuū hoc auguriū, Dau. Da. Inde ad molā alligabere,

Nec inde exhibis donec vita vitalis tibi.

Lyd. Bellè hoc hereditarium est mihi domicilium:

Mei hinc maiores nobilitatis habent originem.

Da. Dein scis quòd? Ly. Ad crucē reor: hanc olim mihi

Despondi, huiusq; immoriar perlibens amplexibus.

Dau. *Quàm confidenter loquitur carnifex!* Lyd. *Ita fieri solet,*

Nullius quando criminis animus sibi consciu'st.

Dau. *Os ferreum!* Lyd. *Caue sis malum* Dau. *Dau. Etiam minas?*

Lyd. *Ego te exanimalem faxo, si quid amplius, Atque exheredem vitæ tuæ.* Dau. *Obe verbero!*

Lyd. *Equidem.* Dau. *Quid me tibi tactio est?*

Ly. *Quid tibi malū me, aut quid ego agā curatio'st?*

Dau. *Heri auspicijs huc legatus veni de filio.*

Lyd. *Dic illum esse.* Dau. *Hoc Hercle scibam.* Lyd. *Quid igitur rogas?*

Dau. *Vbi fiet nisi senex sciat, tu mox scies senex vbi fiet.*

Lyd. *Dic illum esse benè, vbi benè est illi.* Dau. *Eho.*

Id tuus ille probat ornatus. Lyd. *Lydum decet:*

Decet nos pergracariæ, sed te bubulcitariæ.

Dau. *Dices vbi fiet?* Lyd. *Ibi est Lydi pugnus in malis tuis.*

Dau. *Verūm suo malo.* Lyd. *Mentiris furcifer,*

Tuo id malo est: id male Pol dicent tuæ.

Nisi mox. Dau. *Abeo: sed nihili es & omnino nihil.*

Lyd. *Tu porro perge quò miseria te vocat:*

Me mea voluptas iam suam inuitat domum:

Mei tergi hæc facio, non tui fiducia.

Dau. *Cis Hercle paucas tempestates furcifer,*

Augebis ruri numero genus ferratile.

Lyd. *Abijt hæc torpeda: nunc omne consilium aduoca*

Lyde, ingens opus aggredieris, rem arduam Aedepol:

Frequens senatus, fraudium adsit oppido,

Et

Et hanc quæ administrem exponat prouinciam.
 Mox Hercle delectum noster habebit senex,
 Et copias conscribet in tergum meum:
 Quid agam? quos contra educam milites? hic est,
 Hic vnus est, qui omnes illius prosternet copias:
 Ipsum Imperatorem petet, & cedit illicò,
 Per loriam viam faciet, perq̄ clypeum
 Cor occupabit. victor ego mox inclytum
 Ducam triumphum. Istuc vos cernere prælium volo
 Extra iactum teli, fortune extra aleam.
 Et eccere senem. vt Mauortem in vultu gerit!

ACTVS TERTII
 SCENA I.

PHILOXENV S senex.

DAVVS seruus.

LORARI quatuor.

LYDVS.

A In' ita esse Daue? Dau. Aio. Philox. Certus
 es? Dauus. An cacum me putas,
 Quæ vidi non vidisse me si dicas, videris?
 Phil. Vbi nunc illum reperiam scelus? vbi hoc crucis
 cimelium?

Faxo iam Hercle vt suo crux gaudeat cimelio,
 Nec ploret diutiùs sibi fieri iniuriam.

Dau. Huc respice. Quis hic est cum collatio ventre.

Phil. Hic ipse est.

Eia, eia, Lyde, eia, ô potator strenue!

Hoc

Hoc nempe iusseram, ventrem vt curares sedulo,

Lyd. Vt heri tui corrumperes rem & filium?

Dau. Ergo ad Prætozem vt eamus res iam postulat,
Vbi manu mittar ob nauatam gnauiter operam.

Phil. Eamus, Hercle, ad carnificem, qui pendeas.

Dau. Eamus, Hercle: nil moror; at nisi filium
Mox perdidisse mauelis, pro me salies in crucē libēs,
Et pro me pendeas Lydi-vicarius.

Phil. Constringe tute illi Artemo actutum manus.

Lyd. *Dau.* Non renuo: stringe etiā fortius, etiā ohe fortius,
Etiā pedes, etiā collū. *Phil.* Dī te perduint scelus.

Lyd. *Dau.* Quæ te agitant intemperia? cur malum tibi
Vltro imprecaris? si dī me perduint,
Tu Hercle omnium mortalium es perditissimus.

Phil. Tun' me ludificas, triuenefice? agite, abducite

Lyd. Intro, atque adstringite ad columnam fortiter.

Dau. Agite, abducite, tāties quātī est fungus putidus.
Nil sentis, mox vltro me obsecrabis miser,
Vrgebis vt solui velim, libertatem offeres,
Mulcebis Lydo genua. *Phil.* Mulcebo Hercule
Lydo tergus flagris bellè, bellissimè.

Rapite sublimem in aëra: pendeat mox furcifer.

Lyd. Rapite, agite, pendeā. *Phil.* Quā tu hæc fiducia?

Lyd. Aequi & boni. *Phil.* Non pendes? *Lyd.* Cūm
lubet;

Sed prius istas tabellas perlege. *Philox.* Ecquid gan-
niunt?

Contra ac volo mox famula Vulcano seruiant.

Lydus. Nosce hoc signum, estne id fili? *Phil.* Noui.

Lyd. Perlege.

Phil.

Phil. Ohe litteras minutas. Lyd. Qui quidem videat parum;

At qui satis videat grandes nimio satis.

Phil. Iam conspicilla oculos iuvent meos. Lyd. Iuuēt.

Pater, peccasse me scio, & peccasse pœnitet;

Vino dedi me, ita hoc persuasit adolescentia,

Mali sodales, pellecebraq; pessima.

Pergracando, belluando absorpsi plurimum,

Noctes diesq; Baccho feci & volupta.

Nolo pater hoc mihi condones flagitium pessimum.

Exilio mutare solum statui: tibi ne hereat dedecus.

Itiner iam molior, nec te intuerier animo

Meo persuasi facinoris huius conscius.

Vale pater, & Lydo nil imputes rogo,

Illi auscultare nolui, illumq; abripui in nefas,

Verbis me plurimis concastigauit acriter,

Nihili duxi monita, nihili feci: nunc pœnitet.

Vale pater, tuum nunquam visurus filium.

Phil. Lyde, ô Lyde, lacrymas nati eliciūt mihi littera.

Lyd. Quicūq; vbiq; sunt, fuere, vel posthacerūt,

Bardi, blenni, buccones, matula, anteis

Omnes longè stultitiâ, & moribus praposteris.

Illum tu cures filium: illius ergo lacrymas.

Phil. O Lyde, Lyde, aliter tu sapias, si pater fores.

Lydus. Hercle ego eum pessimis perdam modis si pater forem.

Phil. Tacesis. Lyd. Non possum tibi morem gerere, qui illius

Mores noui. Phil. Sit prauus, sit malus, sit pessimus, at est filius.

Lyd.

Lyd. Non ego suspensum me mauelim, cùm audire
isthac cogor probra?

Tace sis, & filium eximas iam periculo:

Ego quantum argenti opu' st persoluam ganeas,
Iam dabo, iam deferes, iam liberares mihi filium.

Solue illum sis. Lyd. Nolo solui. Phil. Ast ego volo.

Lyd. Ast ego magis equus malo pœnas luere flagiti.

Phil. Cuius? Lyd. Tui, qui innoxium oneras tot malis.
Iubes ligari, indictâ causâ me duci iubes.

Phil. Quæso hoc mihi flagitium noli imputare, mi
Lyde.

Lyd. Nolo condonare nisi genua demulseris.

Philox. Mulsi: congialem tibi propinabo fideliam.
Cape hoc aurum, Lyde, i fer filio.

Lyd. Non equidē accipiā, proin tu queras qui ferat.

Nolo ego mihi credi. Phil. Cape verò, odiosum facis.

Lyd. Non equidem capiam. Phil. At quæso. Lydus.
Dico vt res se habet.

Phil. Morare. Lydus. Nolo inquam concredi mihi;
Vel da aliquem qui me seruet. Phil. Ohe odiosè facis.

Lyd. Cedo si necesse sit. Phil. Cura hoc, iam ego re-
uenero.

Lyd. Curatum est effete senem miserrimum.

Attonsus ad tutem es vt miserrima ouicula.

Nunc ego prædam hanc commilitonibus feram.

Iam nunc accipientur mulso lautissimè.

Vt ego subleui os! vt glaucmata obieci senil

ACTVS

ACTVS QVARTI

SCENA I.

PISTOCLERVS.

MNESILOCHVS.

SOSICLES.

CLEOMACHVS.

LYDVS.

Nescio quid presagiat insulsum cor, Hercule,
Ad Augurum collegium res deferri pote est.

Mn. Nos Augures, hic Augurum est collegium.

Pist. Cor histrionicam facit, salit impigre.

Sosicl. Nempe hoc est, salies mox præ gaudio.

Pist. At ego, si quid Sibylla mihi dictant mea,

Lydum in crucem saluisse nimis vereor male.

Cleom. Eccere quàm bellus augur: despuas miser

Funesta dicta hac. Lyd. Quinpropero de vicino con-
gredi?

Pistoclere, ô Pistoclere. Pist. O Lyde, ô salus mea,

Salve. Lyd. Apagesis ne cominus mihi. Pi. Quippenis?

Lyd. Profanus es, ego sacerrimum sacrariû Hercule,
Et augustissimum omnium lararium.

Cleom. Quidû? quibus initiatus sacris triuenefice?

Lyd. Nisi modestius, va. Sosic. Quanto fermeto tibi

Increuit subito pectus. Lyd. Non de nihilo est hac fi-
ducia.

Pist. Tacete: finite me meum Lydum oscularier,

Sinite me suauiarier fortunam meam.

Lyd.

Lyd. Tun' tanto coram numine impudens lasciuies?

Ego hic in hoc marsupio Plutum gero,

Vnà & salutem tuam, ô adolescens impie.

Tu tanto coram numine adhuc lasciuies?

Pist. Minimè Hercle. veneror hæc numina, & Ly-
dum meum,

Myrtam sacerrimum. Omnes. Vnà omnes sacra
facimus

Pluto & Lydo. Lyd. Salite præ gaudio. Cleom.
Quianam

Non Martem huc adfers sed Plutum: suos

Mars Salios habet, haud Plutus. Ly. Salite extēpulo,

Vel ne femūcia dabitur. Pist. Eia, salimus strenuè.

Lyd. Etiā adhuc, etiā adhuc, adhuc etiā, etiā adhuc.

Mn. Iuppiter omnesq; te dij perdant furcifer.

Præ lassitudine concidunt mihi genua.

Lyd. Sic preparatur epulis sua penus;

Eamus intro, triumphalem vt coenam vobis parem:

Nam fortiter agens hodie nostrum expugnaui senē.

SCENA II.

NICOBVLVS senex.

MESSENIO seruus.

Nicob. Malā rē ducit, multasq; sibi fabricat cruces,

Vxorem qui ducit domum, quiq; fabricat filios.

Mes. Pape! quis hic Vulcanus, filios qui fabricat?

Nicob. Ita equidem experior pridem. nam vxor mi-
hi domi est,

Quæ fel vincit & absynthium amaritudine, res
pessimas;

Qua

Qua fumi adinstar semper abigit lacrymantē foras.
 In ganeā, ni fallor, filij sunt, qui meum
 Exenterant medullitus marsupium.
 Hos ego iam peruelim mihi obuios dari hodie,
 Exenterabo, & emedullabo penitus.
 Mess. Vt Aeacidius animis expletus senex!
 Vereor ipsis oculos miseris exorbeat,
 Vitamq; euitet. Nicob. Faciā Hercle sciant patrem
 Me esse, & sese filios: si fustem sumpsero,
 Mox expupillatos reddam verberibus. Mess. Equidē
 In Libya mauelim occurrere leoni & tigrī,
 Quam huic hodie seni. Nicob. Siccine me perdere,
 Rem meam decoquere, famam pessundare,
 Nepotari, impunel age Messenio, gradimus gradum?
 Mess. Ad quid: si pransum imus: si coenatum: eccere,
 Vel Pegasum prauortam. Nicob. Tun' aciē hebetes
 Mei furoris, tuis caput obtundens iocis? Mess. Eho
 Iam carina haec ventris mei ipsa est vacuitas:
 Quid mirum si saburrā poscit, vt securius
 Velificetur nauis? Nicob. Saburrā fusiūs
 Dabo quantam neuelis. Mess. Sine obsecro:
 Haec cruda nimis est coena, atque stomacho nocet.
 Nic. Mox te elinguabo furcifer. Mess. Tuus ego sum.
 Si mutum mauelis mancipium: tu videris.
 Nic. Age, inquam, & Mnesilochum queramus mox,
 & Sosiclem.
 Mess. Nempe pedes non habent vt redditent domum.
 Nicob. Eamus, inquam, & ganeones pessimos
 Mox pessimis perdamus, vt decet, modis.
 Mess. Hoc est, quatuor iungamus indomitos equos.

Duos qui distrahant pedes, duos qui brachia,
 Tum illosce flagris incitabimus affatim
 Equos; qui validè neruis tendant omnibus
 Suum quod est rapere: tuos deartuare filios:
 Sic ex vno duplum habebis fœnori.

Oto ex duobus mox fient: nihilo minùs.

Nic. Sat filiorum diues sum, Messenio,
 Atque ex duobus malim vnum fieri, & bonum.

Mel. Nempe hoc fiet: vicissim comedet alter alterum:

Medium vbi comederit alter alterius,

Duos compingemus dein medios simul,

Et fiet vnus è duobus. Nicob. Tu furcifer,

Perge age iocari, ego ted, illosq; pariter

Fartum mox faciam, & in artocrea coquam,

Vt pasta vobis fiat contubernium.

Mel. Nō equidē volo tui animi exstinguere incendiū,

Here: optima res est, irasci pessimis;

Sed magis oleum flammis ingero quo ardeas.

Nic. Aetnam Hercule flabello irritat Pygmaolus.

Aetnam hoc gero pectore: euomam hanc in filios

Totam, quanta est: sequere huc, Messenio.

Mel. Laruas lemuresq; omnes modò qui loquitur
 senex,

Mox, Fili, mi fili: ne sic columbule,

Ne sic mi psittace: saccharum obiiciam tibi,

Comede, mi psittace, & deterge ocellulos:

Quid frustra sic meos violas ocellulos?

Hem prædam! Quàm sagax nasum senex habet,

Tam citò feras suis mouit cubilibus.

Molo sicum hic agam, dum aget senex venaticum.

SCE-

SCENA III.

PISTOCLERVS.

CLEOMACHVS.

MNESILOCHVS.

MENÆCHMVS.

SOSICLES.

LYDVS.

MESSENIŌ.

Mnes. Nunc ego inter sacrum, saxumq₃ sto. Sosicl.
Hercule,

Nos victimas mox cædet carnifex facerrimus.

Mnel. Quin tu quiescis, directum cor meum at
suspende te:

Tu suffultas, ego miser vix sto præ formidine.

Pist. Tum nempe miser miserrimus est, cum deficit
Cum re consilium. Cleom. Omnem senatum con-
uoca

Dolig₃ fraudisq₃, vt falsidicis fallacijs
Senex iugulatus pereat. Pist. Acutas Hercule

Poscis fallacias, talem vt iugulent senem.

Men. Lydum hoc poscit munus, nec frustra erit,
scio:

Nouit, senibus suis os oblinere offucijs.

Mnel. Ad Lydum omnes hanc deferimus prouin-
ciam.

Lyd. Periculi resplena est hæc prouincia:

Nolo tam temerè iacere meo in tergo aleam.

Odi Hercule eos magistratus, quibusponè ambulant

Lictores, queis nulla est, nisi in cure, purpura:
 Qui non triumphant, nisi sub furcâ vapulent.

Pist. Auctoritatem tuâ senatus negligas?

Videsis, senatusconsulto quâ pareas.

Mnel. In eandem omnes discedimus sententiam.

Lyd. Quâ lege hanc traditis mihi prouinciam?

Nolo Prator, nolo esse Proprator, neque

Proconsul: res grauis est, & Dictatorem postulat.

Dicite me Dictatorem. Omnes. Dicimus. Lydus.

Date

Secures cum fascibus. Men. Eho, ceruicibus

Tam citò minaris nostris? Lyd. Hoc mei sit arbitri:

Volo absolutum imperium mihi dari in vitam &
 necem.

Omnes. Damus. Lyd. Nunc ergo tu hîc sis: age,
 statio hæc tua est;

Hunc tu serua locum, nec deseras, vide.

Hîc mihi pratorium erit, huc concilium conuoco.

Pist. Age, Imperator maxime, rem incipe strenuus.

Tam facile vinctes, quàm volpes pirum comest.

Lyd. Herclè, iam tempus aurem vellicat mihi,

Inconciliare copias omnes meas.

Sumne Imperator maximus? sum Aedepol,

Atque augustissimus: & tamen hoc tanto mihi

In discrimine dum res vortitur, atque in acie

Dum vita consistit mucronis; nullus est

Tribunus, nullus Centurio: tota hîc stetit,

Hoc in cerebro belli moles. Quid agam? Quia bel-
 licum

Indico concilium: placet; adeste fraudium

Millena.

Millena millia, quotquot estis in domo.

Hei! humilis hæc dictio, nec me decet: ollas olet:

In hoc, inquam, capitis pratorio

Iam confedere, iam rogito sententias.

Pist. Quemadmodum adstitit seuerâ fronte curas
cogitans?

Reperit, non reperit: nutat, abnutat: magnum fa-
cinus animo

Coquit: crudum est, necdum coctum: ructat etiam
nunc iam.

Quid hoc? quid agis? nugas agis, Pol, nugacissimus
merè.

Digitos credis te perdidisse? numeras. Lyd. Sine, re-
peri modò.

Pist. Pectus pultat, cor, credo, euocaturus est foras.

Lyd. Hac si tetenderit acies, vicimus. Pistoci. Hui,
quàm feruide

Concrepuit digitis! res tandem progreditur ex sen-
tentiâ.

Actum est? Lyd. De cute tuâ; nisi quod occurrerit
aliud mihi

Augurium: inebras hucusque aues video, arculasq;
pessimas:

Non gero bellum, nisi auspiciatò. Pist. Vigila, ne som-
no stude.

Ecce autem adificat, columnam mento suffecit suo,
Vigila, inquam; expergiscere, inquam. lucet hoc, in-
quam. placet.

Euge, euge, euschemè me Hercle astitit, & dulce, &
comœdicè.

R 3

Lyd.

Lyd. Io, io triumphe, adeste tubicines, tibicines,
 Equites, pedites, elephantum capti de hostibus,
 Præda omnis, spolia opima, & de quibus modò
 Triumphus agitur, adsint vinculis probè
 Onusti defloccati duo senes. Huic
 Nostro Iugurtha nomen erit, illi alteri
 Perses: ego Marius atque Aemilius ero.
 Vbi est senatus? Pistocl. Lictores adfore mox ar-
 bitror,
 Nec sine virgis. Lyd. Quas Dictator equidem in
 humeros
 Mox expediam tuos. Pist. Dictator inclyte,
 Dictata nisi mox proferas bellissima,
 Quæ nos nostrumq; tergus de periculis
 Eripiant, ibis patibulatum ocysimè,
 De Dictatore mox effectus furcifer.
 Lyd. Tun' hisce minaciis me territes larua vmbra-
 tilis?
 Heus, licitor, caput obnubito illi, atque arbori
 Infelici suspendito. Pist. Actutum, nisi
 Explicaris mihi negotium, Hercules,
 Noctem pendebis perpetem. Lyd. Nihil, nihil,
 Nihil actum est; dictaturam exuo: nec ciuibus
 Rebellibus velim prodesse. Pist. At Iupiter
 Bene te amet. sis Dictator iure quàm optimo,
 Sis quidlibet: modò imperti me, quod commentu' st.
 Lyd. Tace,
 Dum in regionem astutiarum mearum te induco,
 vt scias
 Iuxta mecum mea consilia. Pist. Salua sumes indidè.
 Lyd.

Lyd. Herus meus elephanti corio circumtectus est,
non suo,

Neque habet plus sapientia quàm lapis. Pist. Egomet
istuc scio.

Lyd. Nunc sic rationem incipissam: ita hanc insti-
tuam astutiam.

Mox pater vbi venerit: faciem mox exues,
Mox indues aliam, tu inquam, tu, tu, tu. Pist. Age.

An noctuas nos esse putas? sic tu, & iterum
Tu, tu, tu clamitas, ô triuenesice.

Tum facierum nos diuites sic autumes,
Vt Ianus olim bifrons erat, & quadrifrons,
Mutare & pro libito nos facies creduas,
Vt mutatorias vestes? Lyd. Cauesis malum.

Exorsa hæc tela est non malè omnino mihi,
Pertexam perbenè, licium ne ruperis.

Tu pare, tu ne quid musses, nisi cùm aderit mox
senex:

Furiosum tum te, tum lymphatum singito,
Tum ea dicas, tum facias, quæ Orestes nunquam
fecerit.

Mnes. Quid tum? Lyd. Fugiet. Pist. Prò fraudium
fraus pessima!

Lyd. Nunc experire sitne acetum tibi, & cor acre in
pectore,

An fungum pro corde geras, peponem pro cerebra,
Hanc tu prouinciam pro legato obieris,
In quâ duellum hodie feruebit maxumum.

Pist. At tu qui facies mutare iubes hominem, vbi
Hæ crescunt, quas mutemus facies, expedi.

R 4

Lyd.

Lyd. *In hoc crescunt marsupio; hinc venum omnia
Exponit Iupiter, etiam fidem, & fiduciam.*

Pist. *Age aperi tandem olitorium hoc forum.* Lyd.
Aperio.

Sed Cereris hinc mysteria sunt; cerni abnuunt.

Ibo intro; mox prodibo foras, mox omnia

Dabo expedita, impedita quæ vides modò.

Pist. *Miras hic turbellas excitabit furcifer,*

Si Lydum noui, textit histrionibus

Lepidam fabellam. monstri est, nisi pendeat hodie,

Et totum opimi corium bouis deuoret,

Helluo flagrorum pessimus. Sotic. Cutem illius

Si quis denariolo vendat mihi lanio

Nolim Hercle. ita mox forabitur dente vlineo.

Mess. *Hi me videre non putant, audire me*

Nihil. At verò vbi senex aderit, omnia

In lucem proferam, atque in meridiem ipsissimam.

SCENA IV.

LYDVVS.

PISTOCLERVS cum sociis.

NICOBVLVVS.

MESSENIO.

Lyd. *Nemo vnquam magis sui ex animi sententiâ
Res expediuit pessimas, quàm ego hodie.*

Cleom. *Eccum. Dictator adest. Pistoel. Quid cessa-
mus? salus*

*Nostræ reipublicæ huius in sinu iacet,
Ibi quiescit. Mnes. Imperator maxime,*

At

*An commeatus in promptu est? num ararium
 Neruusq; belli solidus? Lyd. Agite, vicimus,
 Hæc est panoplia, hæc cataphractorum arma sunt
 Ipsissima induite. Pist. Quin sagum das è pratorio?
 Hostis adest, nimio quàm atrocissimus.
 Lyd. Si illi machera est, & nobis rhomphaa' st domi.
 Nic. Bilem in nasum conciuuit mihi labor, morâ;
 Dum quæro, dum plateas omnes otheo, & perditos
 Nondum reperio nepotulos. nam filios
 Iam pridem perdidit: qui tam nequiter
 Palàm nepotantur. Sed hem Messenio
 Opportunus adest consiliarius re in pessimâ.
 Mess. Ab Nicobule, Nicobule! Nicob. Oh mi Mes-
 senio,
 Messenio! Mess. Teneo prædam vnguibus. Nicob.
 Lupum auribus,
 Vt vereor. Mess. Ego eos tibi si ostendero filios,
 Agnosces? Nic. Hercule, nisi oculos effodiant mihi,
 Agnoscam quos genui, quos eduxi malo
 Suo, luctu meo familiari, & quod est
 Caput, mea crumena exitio & funere?
 Mess. Viden' hos? Nicob. Quid ni videam? quid
 sic me captas carnifex?
 Nam ego quidem meos oculos habeo, nec rogo yten-
 dos foris.
 Mess. Hi sunt. Nic. Hi sunt? Mess. Nisi fortè alicu-
 bi se perduint,
 Aut se reliquerint forsitan in ganeâ.
 Nic. Hi sunt? Mess. Nisi de Euphorbo Pythagora
 sient.*

R 5

Nic.

Nic. Hi sunt? Credo quidem me vidisse eos, nec alteri
Sed mihimet credo, oculis credo meis.

Nicob. Hi sunt? Mess. Hi sunt? hi sunt? hi sunt? vo-
mitum moues

Ita mihi ad nauseam, Hi sunt exscreas hui!

Nicob. Messenio, multa senium fert secum incom-
moda,

Oculis nubem obducit. censen' opera pretij

Adire? Mess. Nisi perire eos mauelis. Nic. Quis hic?

Mess. Filius est, ni fallar. Nic. Nempe Aethiops mihi

Est filius. Mess. Quid si in camino leno foris

Eum suspenderit, vti fit carnario,

Vbi pernae pendent, vbi lardum omne fumigat?

Nic. Hercle fieri pote: nam mala merx leno est. age,

Mi fili quid cessas? num vocem agnoscis patris?

Hui! hac quidem Aedepol laruarum plena sunt.

Censen' eum esse filium Messenio?

Mess. Nisi forte migravit ex corpore, veluti solent

Migrare ex adibus antiquis in nouas.

Nicob. At nasus illi plusculum est simus, Messenio,

Non filio item meo. Mess. Quid si pugnis ei

Interpolarit os meretrix, & denuo

Resinxerit. Nicob. Labia hiulcant nimis, Messenio.

Sed iterum aggrediar hominem. Perplexabili

Nescio quo murmure incassum fremis frutex?

Pist. Οὐ γὰρ ἐγω γέ τι φημι τέλει χαλεπέτερον
εἶναι,

Ἡ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχει καὶ δῆμον ἀπέντα.

Nic. Malè metuo ne malum duit mihi: hic elephas

Est, non homo, barrit, non loquitur Hercule.

An

An me risui, me ludibrio habes, Messenio?

Ego te carnifici discipulum mox dabo carnifex.

Mess. Si quidem omnes coniuratim cruciamenta
conferant;

Habeo, opinor, familiare tergum, ne quæram foris.
Non possunt mihi minacijs credo tuis hi oculi fodiri
hodie,

Sicut non viderim ea quæ ita certò viderim.

Nicob. Tuten' vidisse hos asseris? Mess. Assero.

Nicob. Quos? Mess. Filios. Nicob. Meos?

Mess. Tuos. neque enim mihi, reor, sunt filij,
Albas præter bestiolas & totidem nigras.

Nicob. Quis horum est? Mess. Horum nullus, &
horum quilibet.

Nicob. Potisne esse iste ventricosus, obesulus?

Mess. Nam si in cauponâ benè bibit, quid ni pote?

Nic. Aggrediar hominē confidenter. Mess. Optimè.

Nicob. Pape adolescens, vt bellè atque anserinè
ambulas.

Hic nempe gnatus est meus bellissimus,
Quem maclabo omnibus cruciabilitatibus.

Πι. Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκράζωσι αἰοιδῶν,

Ἡμενοὶ ἐξείης· ὧδέ δ' ἐπλήθωσι τετραπέζαι

Σίτῃς ἢ κρητῶν. μέθυ δ' ἐκ κρητῆρ' ἀφύστων

οἰνοχόῃ φορέησι, ἢ ἐκ χεῖρ' ἀπείροισιν·

Τῶ τ' ἰμοὶ κάλλιπον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

Nicob. Messenio, Messenio! Iam Cerbero

Me malim esse hospitem, quàm hæc ferre diuitiis.

Nimio hæc res est magnæ diuidiæ mihi,

Aetate in hac me ludum fieri pupulis.

Mess.

Mess. Durum est. Sed vnum hoc scito: nimio cre-
brius

Venire quod molestum est, quàm id quod cupidè ex-
petis.

Nicob. Tentabo etiam adhuc? Mess. Etiam adhuc:
sæpè aucupes

Falluntur, & tandem præda obuenit. Nic. Igitur
Per satyram nunc exquiramus suffragia:

Tun' meus es? erravi. Tu meus es, Hercule.

Iam etiam, iam etiam nunc conspicilla cepero,

Hæc consulam iam conspicilla oculeissima.

Tun' meus es? erravi. Tu meus es Hercule.

Occisa res est, sic ex compacto ea agitur,

Quasi in foro res foret olitorio.

Tum nescio Aedepol qualis forma hæc fiet:

Vni nasus aquilinus, vulturinus alteri nasus est:

Dein cætera monstris examussim dixeris

Similia, decollauit omne consilium mihi.

Mess. At hosce vides? Nicob. Video. Mess. Facient
rem omnem palam;

Modò tu tragicè, modò non agas sic comicè.

Nicob. Video, video pestem iuuenta: Di improbos

Adaxint ad suspendium veneficos,

Qui mentem eripiunt filijs, & rem patri.

Pistoclere, hem, Pistoclere, an baculos edis?

Pist. Durus cibus est, pernicies dentium mera.

Nic. Homo nullus est te scelestior hodie,

Neque cui ego de industriâ ampliùs malè

Hodie faxim perlubens, faxim, inquam, perlubens.

Pist. Quid me iubes facere, Apollo: hircum fœtidum

Vt maſtem tibi placet. Nic. Expedi iam ſeſe homo.

*Piſt. Agedum, machera, Apollinis iuſſo obſequi
Te decet, agedum, hancce victimam cade inferis;
Nigra eſt, hanc querit ſibi Proſerpina.*

*Nicob. Certè haud tutum eſt, certè pueri interdum
ſenem*

Interimunt: parricidè hinc nata quaſtio eſt.

*Metuo malè nimis ne numerum augeam, & nimis
Serò prator querat cùm mortuus ſiem.*

*Meſſ. Aſt ego herum non patiar inultum ludibrio
Haberì à fungis iſtis. Lyd. Quid ais homo trium?*

*Meſſ. Dè te velle perdam, homo marcide,
Germana illuuias, ruſticus, hircus, hara, ſus,
Canis, capra commiſta. Lyd. O nequam os & ma-
ledicum!*

*Indignis ſi maledicitur, maledictum id eſſe dico:
Verùm ſi dignis dicitur benedictu' ſt, meo quidem
animo.*

*Lyd. Hem! quam Cato hic philoſophus eſt, ſententias
Loquitur iam noſter carnifex. Age, verbero,
Pugnos ede. Meſſ. Nolo Hercule. Lyd. At ego volo.*

*Meſſ. Quaſo Hercule,
Tu iſtam cœnam largire eſurientibus. ego
Haud eſurio pugnos: vaciuus mihi licet
Stomachus octo propè dierum egit ferias.*

*Lyd. Hoc quidem proſectò certum eſt, non eſt ar-
bitrarium.*

*Meſſ. Perij. Lyd. Parum etiam, præut futurum eſt,
prædicas.*

Niſi te contuderim mollior vt lanà ſies,

Ego

Ego istos execror pugnoscant quantumuis pugnacissimos.

Lyd. Ego te religione exuo, nihil debes mihi,
Soluisti. Mess. Nolo in are esse alieno: cape.

Lyd. Nimis etiam prodigalis factus es Aedepol,
Tutore opus. Lyd. Quia vaniloquus es, nunc vapula.
Mess. Optati ciues, incola, accola. Lyd. Nunc va-
pula.

Nicob. Quin fugimus hinc Messenio? Pist. Sic ex-
pedit,

Nisi exossari malitis miseris modis.

Nic. Vbi tu nunc, qui exossas homines, homuncio:

Mox tibi cutis nulla erit in natibus, ô homuncio,

Cum resciet isthac parens, ô homuncio:

Neque enim hac tacebo, neque celabo, ô homuncio:

Sed patri iam tuo referam, ô homuncio:

Tunc tibi cutis nulla erit in natibus, ô homuncio.

ACTVS QVINTI

SCENA I.

PISTOCLERVS cum sociis.

Mnes. **P**ugnata hac pugna est fortiter: fugit se-
nex.

Pist. Velim equidem non rediret auctus copiis:

At mihi cor augurium facit, mox adfore.

Neque salus nobis iam saluti esse, si

Cupiat, potest: nec vsquam stabulum est confidentiæ.

Lyd. Ignaue miles, siccine post victoriam

Cor palpitat? Quid si modò victus igitur,

Quid

*Quid foret animorum? Pist. Succidantem
 Pro me cutem tuam si dederis, aureum
 Dabo. qui liber fias. Lyd. Dabo, si quid accidat
 Præter fortunam, quam petes sis optimam.
 Pist. O carnificinum cribrum, quod credo fore,
 Ita te ferabunt patibulatum per vias
 Stimulis. Lyd. Sine, inquam, mox adero, mox pro-
 feram
 Bellaces machinas, queis mox senes
 Prosternam ambos. Solicl. Aget aliquid, miscebit
 omnia.
 Noui hominem. Pist. Caterùm siluam vlmorum in-
 tegram
 Feremus hodie singuli, quantam Atlas vix ferat.*

S C E N A II.

MESSEPIO.

PISTOCLERVS cum suis.

*Agite, agite, agite, pendere si quis expetat,
 Restes hic grates veneunt, teruncium
 Non postulo. Heus Pistoclere, hæc tibi gulam
 Induat, hæc tibi, tibi hæc. Panaceam credite
 Me à Ioue malorum omnium habere in promptu
 Hercule.*

*Pist. Pandoram te credo Hercule. Lyd. Age sis. Pist.
 Vt pendeam?*

*Sat citò pendebo, mox vbi senex venerit:
 Quid opus præuortior labore maxumo
 Quod nullo mox labore vltro mihi dabitur?*

Tu

Tu pendeas. Lyd. Tu prius, Hercule; herus es mihi.

Pist. Non inuideo hancce prerogatiuam tibi.

Lyd. Mauis perire. Pist. Certè non pereo si pendeo?

Lyd. Ita me ament quos amo, patellarij dij,
Vt non peribis. Pist. Quid igitur. Lyd. Collū infere,
Scalas conscende, cetera ex sententiâ.

Pist. Sed mox in tuto cum fueris med exime
Periculo. Omnes. Belle, optimè, haud pote meliùs.

Lyd. Nunc obuiam senibus ibo, leporibus canes
Auribus eos capio timidè timidissimos.

S C E N A III.

PHILOXENVS.

NICOBVLVS.

LYDVS.

Ain' ita esse, Lydum, filios tuos
Meumq; perdere, vnice mihi vnicum?
Vbi eum nunc reperiam scelus hominis? Nic. Viden?
Phil. Heus, Lyde, Lyde. Lyd. Philoxenum audio
herum meum.

Estne here quid imperes? Philox. Vt pendeas.

Lyd. Placet.

Nec restis sumptui tibi futura' st, attuli:
Scio meruisse, nolo mihi vt parcas: rogo,
Frugi nunquam fui, nunquam ero, sine pendeam.

Phil. Nec opus Demosthene est, Lyde, vt persuadear:
Pendebis: at mihi filium prius exhibe.

Lyd. Pendet, ni fallor, aut pendebit oppido,
Longamq; extemplo de se faciet litteram.

Phil.

Philox. *Quianam?* Lydus. *Quia commertu' st.*

Philox. *Fallis me furcifer.*

Lyd. *Libitinam iam nunc expedi: ne fœreat.*

Phil. *O Lyde, Lyde, Lyde, vis fieri modò*

Libertus meus? Lyd. *Haud vnquam merui istud.*

Phil. *Malè*

De te sentis, manu te mitto, si velis.

Lyd. *Nolo manu mitti, nisi à carnifice.* Phil. *Quid*

Hoc prodigiū? Lyd. *Volo, inquam, me mittat manu,*

Qui pendeam. Phil. *Quidum?* Lyd. *Merui, merui,*

Hercule,

Vnà & tuus filius. Phil. *Obsecro?* Lyd. *Citò quid*

iubes?

Volo pendere: moram compendi facito. Phil. *Duc*

Me vbi filius. Lyd. *Ducam. hac eundum est: nuns*

vides?

Nostin' hunc? hic tuus estne filius? Phil. *Pape!*

Charontis in cymbam alterum pedem intulit.

Nic. *Et Mnesilochum video hic, & Sosclem meum.*

SCENA IV.

PISTOCLERVS cum suis.

PHILOXENVVS.

NICOBVLVVS.

LYDVVS.

Pistocl. *Vale pater: estne quod Plutoni nunciare*
mibi imperas?

Phil. *Vt saluus sis, gnate.* Pistocl. *Ero mox, vbi reste*
hac obstruxero gulam.

§

Phil.

Phil. Ne sic, mi fili, ne sic, mi columbule, ne ita sa-
uias.

Nicob. Et vos, mea mellila, estne quod agri quid-
quam hodie vobis fiet?

Faciam mox omnia vt fient de saccharo. Date
basium.

Sofic. Iam nunc dabimus cruci basia, quam sponsam
hodie despondimus.

Nicob. Ne sic, mei passercoli, ne sic, mei ô hadilluli.

Mn. Meritis hostire nostris pro condignis nulla crux
potest.

Lyd. Quin properas, ac suspendis te? ad restem pru-
rit ceruix mihi.

Pistoc. Benè mones, propero. vale, my Lyde, videndus
apud inferos.

Phil. Mane etiam nunc: quid properas? mnas decem
dabo, si temet serues mihi

Filium. Pist. Age etiam decem adde, etiam centum.
malo pœnas dare

Mei sceleris. Lydus. Vt dignum est te meq̄, atque his
omnibus. Philox. Dabo

Etiam mille, etiam centena & millena millia iam
dabo.

Nicob. Addam totidem. Pistocl. Frustra. Lydus.
Pergin', iam cœna apud inferos calet:

Propera ne frigeat: nam fabulando dum teris diem,
Iam venter inanijs plenus mihi est, & araneis. Pist.
Vale.

Philox. Mane: dabo omnia, dabo plusquam omnia.

Pist. Mones me pater. Lyd. Hui,

Vt gaudeo te necdum exuisse filium! Phil. Ob hoc
verbulum

Tibi pileum do, Lyde, & libertum facio iure optima
Quiritium. Lyd. Verum nouo liberto opus est quod
pappet. Nicob. Hem

Talenta centum spondeo. Lyd. Certè, quid obest
maturius

Deliberare tanto de negotio? Pist. Hercule qui semel
Pendet, semper mox pendeat necesse est. age, de-
bero:

Mihi talenta modò viginti dentur presentaria,
Et Lydo libertas. Phil. Dantur. Omnes. Placet.

Abeamus omnes è vestigio iam domum,
Opipara quo paretur cœna. Senes. Parata est planè
regia.

Phil. Saluus sum modò, qui modò perieram. Amo te,
mi Lyde, mea salus.

Nic. Etiam centenae pro te plagas accipiam libens
Pregnanter in tergo meo. Lyd. Placet: quando vo-
les, dabo.

Collegij Societatis Jesu Paderbornae A. 1623.

FINIS.